

H. C. Andersen: Eventyr 151: "Dandse, dandse Dukke min!" (1872) Originalversion. Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan, beklageligvis, opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.	H. C. Andersen - Eventyr 151: "Danse, danse dukke min!" (1872) Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) © blå tekst = ord ændret i forhold til originalen. (Justering ifølge 1948-sprogreformen er ikke farvemarkeret) Bemærk: der er indsat blanklinjer undervejs, markeret med tegnet - for at linjerne i de to kolonner kan matche. Linje-forskubbelser kan beklageligvis opstå alligevel pga. såkaldt konverterings-divergens; læsning ´på tværs´ bør dog være muligt.
"Ja, det er nu en Vise for meget smaa Børn!" forsikkrede Tante Malle; "jeg kan med bedste Villie ikke følge med!" Men lille Amalie kunde det; hun var kun tre Aar, legede med Dukker og opdrog disse til at blive ligesaa kloge, som Tante Malle. Der kom en Student i Huset; han læste Lectier med Brødrene; han talte saa meget til den lille Amalie og hendes Dukker, talte ganske anderledes end alle Andre; det var saa morsomt, fandt den Lille, og dog sagde Tante Malle, at han slet ikke forstod at omgaaes Børn; de smaa Hoveder kunde umuligt bære den Snak. Lille Amalie kunde det, ja lærte endogsaa udenad af Studenten en heel Vise: "Dandse, dandse Dukke min!" og hun sang den for sine tre Dukker, de to vare nye, den ene en Frøken, den anden et Mandfolk, men den tredie Dukke var gammel og hed Lise. Hun fik ogsaa Sangen at høre og var med i den. Dandse, dandse Dukke min! Nei, hvor Frøkenen er fiin! Cavaleren ligesaa, Han har Hat og Handsker paa, Buxer hvide, Kjole blaa, Liigtorn paa den store Taa. Han er fiin, og hun er fiin. Dandse, dandse Dukke min!	"Ja, det er nu en vise for meget små børn!" forsikrede tante <i>Malle</i>; "jeg kan med bedste vilje ikke følge med!" Men lille <i>Amalie</i> kunne det; hun var kun tre år, legede med dukker og opdrog disse til at blive lige så kloge som tante <i>Malle</i>. Der kom en student i huset; han læste lektier med brødrene; han talte så meget til den lille <i>Amalie</i> og hendes dukker, talte ganske anderledes end alle andre; det var så morsomt, <i>syntes</i> den lille, og dog sagde tante <i>Malle</i>, at han slet ikke forstod at omgås børn; de små hoveder kunne umuligt bære den snak. Lille <i>Amalie</i> kunne det, ja lærte endda udenad en hel vise af studenten: "<i>Danse, danse dukke min!</i>" og hun sang den for sine tre dukker, de to var nye, den ene en frøken, den anden et mandfolk, men den tredje dukke var gammel og hed Lise. Hun fik også sangen at høre og var med i den: Danse, danse dukke min! nej, hvor frøkenen er fin! kavaleren ligeså, han har hat og handsker på, bukser hvide, kjole blå, ligtorn på den store tå. Han er fin, og hun er fin. Danse, danse dukke min!

Her er gamle Lisemo'er! Hun er Dukke fra i Fjor; Haaret nyt, det er af Hør, Panden vasket er med Smør; Hun er ganske ung igjen. Kom Du med, min gamle Ven! I skal dandse alle Tre. Det er Penge værd at see. Dandse, dandse Dukke min! Gjør de rette Dandsetrin! Foden ud ad, hold Dig rank, Saa er Du saa Sød og slank! Neie, dreie, snurre rundt, Det er overmaade sundt! Det er nydeligt at see. I er' søde alle Tre! Og Dukkerne forstode Visen, lille Amalie forstod den, Studenten forstod den; han havde selv digtet den og sagde, at den var saa udmærket; kun Tante Malle forstod den ikke; hun var kommen ud over Barnlighedens Plankeværk, "Pjankeværk!" sagde hun, men det var ikke lille Amalie, hun synger den. Fra hende har vi den.	Her er gamle Lisemor! hun er dukke fra i fjor; håret nyt, det er af hør, panden vasket er med smør; hun er ganske ung igen. Kom du med, min gamle ven! I skal danse alle tre. Det er penge værd at se. Danse, danse dukke min! gør de rette dansetrin! foden ud ad, hold dig rank, så er du så sød og slank! neje, dreje, snurre rundt, det er overmåde sundt! Det er nydeligt at se. I er søde alle tre! Og dukkerne forstod visen, lille <i>Amalie</i> forstod den, studenten forstod den; han havde selv digtet den og sagde, at den var så udmærket; kun Tante <i>Malle</i> forstod den ikke; hun var kommet ud over barnlighedens plankeværk, "pjankeværk!" sagde hun, men det var lille <i>Amalie</i> ikke, hun synger den. Fra hende har vi den.
Originalteksten, bragt her mhp. sammenligning med ændringerne i 2019-versionen, er fra Det Kongelige Biblioteks HCA online-arkiv (efter DSL-udgaven 1963-1967). Der kan være enkelte 'digitale fejl' i disse ældre online-originaler. Link: http://wayback-01.kb.dk/wayback/20101103141246/http://www2.kb.dk/elib/lit//dan/andersen/eventyr.dsl/index.htm	Sprogjusteret version ved Ivan Hansen (2015/2019) ©